

ҚАРОРИ
ПЛЕНУМИ СУДИ ОЛИИ ҶУМҲУРИИ ТОЧИКИСТОН
№2

аз 25 июни соли 2012

ш. Душанбе

Дар бораи баъзе масъалаҳои татбиқи қонунгузорӣ оид
ба рӯёнидани товони зарари моддии бо чиноят расонидашуда

Бо мақсади таъмини дурусту якхелаи татбиқи меъёрҳои Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ҳифзи судӣ ва ҷуброни зарарро кафолат медиҳанд ва дар таҷриба ба миён омадани масъалаҳо ҷиҳати татбиқи қонунгузорӣ дар бораи рӯёнидани товони зарари моддии бо чиноят расонидашуда, дар асоси моддаи 27-и Қонуни конститутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон», Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон;-

Қароркард:

1. Диққати мақомоти таъқиби чиноятӣ, суд, судяҳо ба зарурияти риояи дақиқи қонунгузорӣ оид ба рӯёнидани товони зарари моддии бо чиноят расонидашуда ҷалб карда шаванд.

Мутобики талаботи моддаи 32-и Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон товони зарари моддӣ ва маънавие, ки шахс дар натиҷаи амали гайриқонунии мақомоти давлатӣ, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ, ҳизбҳои сиёсӣ ва ё шахсони алоҳида мебинад, мувоғики қонун аз ҳисоби онҳо рӯёнида мешавад.

Яке аз роҳҳои баамалбарории ҳуқуқи рӯёнидани товони зарари молумулкӣ бо чиноят расонидашуда, ин пешниҳод намудани даъвои гражданиӣ дар парвандай чиноятӣ ҳангоми пешбурди таҳқик, тафтиши пешакӣ ва баррасии судӣ мебошад.

2. Мақомоти таъқиби чиноятӣ, суд, судяҳо бояд дар назар дошта бошанд, ки Кодекси мурофиавии чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон (минбаъд КМЧ) ҳангоми ҳалли масъала дар бораи ҷой доштани чиноят ва гунаҳгории шахс дар чиноят, ҳамзамон баррасии даъвои гражданиро пешбинӣ менамояд.

Аз ин рӯ, мутобиқи талаботи моддаи 44-и КМЧ даъвогари гражданий шахси воқеӣ ё шахси ҳукуқие эътироф карда мешавад, ки ба ӯ дар натиҷаи содир шудани чиноят зарари молумулкӣ расонида шуда, оид ба рӯёнидани он даъво пешниҳод кардааст. Даъвогари гражданий оид ба рӯёнидани товони зарари маънавӣ низ метавонад даъвои гражданий пешниҳод намояд.

Дар бораи эътироф кардани даъвогари гражданий таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор қарор қабул меқунанд ва суд таъинот мебарорад.

Барои ҳимояи манфиатҳои ноболифон, инчунин шахсоне, ки бо тартиби муқарраргардида ғайриқобили амал эътироф шудаанд, даъвои гражданий аз тарафи намояндагони қонунии онҳо метавонад пешниҳод гардад.

Даъвогар ҳангоми пешниҳоди даъвои гражданий дар парвандаи чиноятӣ аз супоридани бочи давлатӣ озод карда мешавад. Дар сурати қонеъ гардонидани даъво бочи давлатӣ аз ҷавобгар, ҷавобгарон ситонида мешавад.

Агар бо парванда якчанд шахс гунаҳгор доноста, зарари расонидаи онҳо бо тариқи муштарак ситонида шавад, он гоҳ бочи давлатӣ низ аз маҳкумшудагон бо тартиби муштарак рӯёнида мешавад.

3. Тобеияти судии даъвои гражданий, ки аз парвандаи чиноятӣ бармеояд, тибқи тобеияти судии парвандаи чиноятӣ, ки бо он даъвои гражданий пешниҳод гардидааст, муайян карда мешавад.

Муносибатҳои мурофиавие, ки аз даъвои гражданий бармеоянд, агар бо меъёрҳои КМЧ танзим нашуда бошанд, меъёрҳои қонунгузории мурофиавии гражданий истифода бурда мешаванд (моддаи 126-и КМЧ).

4. Ҳангоми тасарруф, зарар расонидан ва ё несту нобуд кардани ашёҳои қиматнок, ки дар асоси қонун дар соҳибии шахс (борбаранд, кирояир, посбон ва ғайраҳо) мебошад, молик ё соҳибе, ки молики ашёҳои қиматнок набошад ҳам метавонанд ба суд даъвои гражданий пешниҳод намоянд.

Дар ҳолате, ки дар натиҷаи чиноят ҷабрдида вафот карда бошад шахсони дар моддаҳои 1104, 1110-и Кодекси гражданий Ҷумҳурии Тоҷикистон (минбаъд КГ) нишондодашуда ҳуқуқи пешниҳоди даъво оид ба ситонидани зарарро бо сабаби маҳрум

шудан аз саробон, инчунин барои дафни ҷабрдида ҳарочот кардаанд, доранд.

Агар ноболиғ бо ҳаракатҳои чиноятии худ зарари молумулкӣ расонида бошад, падару модар, васӣ, парастор ва дигар шахсон, инчунин муассиса, корхона, ташкилот, ки тибқи қонун барои зарари аз чиноят расонидашуда масъулияти молӣ доранд, мутобики талаботи моддаҳои 54-55-и КМЧ ба сифати ҷавобгари гражданиӣ ҷалб карда шуда, дар сурати мавҷуд будани шартҳои дар қонун пешбинишуда ба онҳо ҷавобгари молумулкӣ voguzor карда мешавад.

5. Бояд дарназар дошт, ки шахсе, ки аз чиноят ё кирдори бо Кодекси чиноятӣ манъгардидаи шахси номукаллаф зарар дидаст ё намояндаи ӯ ҳуқуқ доранд аз лаҳзаи оғози парвандаи чиноятӣ то оғози тафтиши судӣ даъвои гражданиӣ арз қунад. Агар шахс дар мурофиаи чиноятӣ даъвои гражданиӣ арз накарда бошад, таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор, суд, судя ба ӯ ҳуқуқи пешниҳод намудани даъворо бо тартиби мурофиаи гражданиӣ мефаҳмонанд.

6. Диққати мақомоти таъқиби чиноятӣ, суд, судяҳо ба он ҷалб карда шавад, ки ҳабси молу мулк ҷораи маҷбурии мурофиавӣ буда, аз номнависи молу мулк ва ба молик ё соҳиби он манъ кардани ихтиёрдорӣ ва дар ҳолатҳои зарурӣ истифода бурдани ин молу мулк иборат аст.

Барои таъмини даъвои гражданиӣ ё эҳтимоли мусодираи молу мулк, мақомоти пешбурди парвандаи чиноятӣ бо ризои прокурор дар бораи ҳабси молу мулки гумонбаршуда, айбдоршаванда ё шахсоне, ки мувофиқи қонун барои кирдорошон аз ҷиҳати моддӣ ҷавобгаранд, ба суд дарҳост менамояд. Судя дар бораи ҳабси молу мулк қарор мебарорад (моддаи 116 КМЧ).

Ҳангоми ба суд ворид шудани парвандаи чиноятӣ судя тибқи сарҳати 6-и қисми 1 моддаи 262 КМЧ бояд муайян намояд, ки ҷиҳати таъмини рӯёнидани товони зарар, ки дар натиҷаи содир намудани чиноят расонида шудааст ва эҳтимоли мусодираи молу мулк ҷора андешида шудааст ё не.

Дар сурати аз ҷониби таҳқиқбаранда, муфаттиш ва прокурор наандешиданаи ҷорае, ки рӯёнидани товони зарари бо чиноят расонидашуда ва эҳтимоли мусодираи молу мулкро таъмин менамояд, судя бо қарори ҳуд мақомоти тафтишотро вазифадор мекунад, ки ҷораҳои зарури таъминотӣ андешанд.

7. Ҳангоми муайян намудани арзиши заари расонидашуда, бояд талаботи сархати З қисми 4 моддаи 13-и Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобигирии муҳосибӣ» ба назар гирифта шавад, яъне ҳангоми ошкор гардидани тасарруф, қасдан несту нобуд ва ё қасдан вайрон намудани арзишҳои моддӣ, ҳаҷми заари расонидашудаи шахси гунаҳгор аз рӯи нарҳҳои дар вақти ошкоршавӣ амалкунанда (на пастар аз қимати харид) сарфи назар аз мӯҳлати дохилшавии арзишҳо ба ҳисоби шахси масъули моддӣ, муайян карда мешавад.

Агар дар маводи парвандаи ҷиноятӣ маълумот дар бораи масрафҳои воқеӣ барои дастрас намудани молу мулк ё ҳароҷот баҳри истеҳсоли он бо назардошти фарсадашавии ашё мавҷуд набошад, арзиши молу мулк дар асоси ҳулосаи экспертҳо муайян карда мешавад.

Дар сурате, ки моликият аз нарҳи муайяншудааш зиёдтар фурӯҳта шуда бошад, фарқияти маблағи он аз шахси гунаҳгор ҳамчун дорои беасос ба ғоидай давлат рӯёнида мешавад.

8. Агар заар бо ҳаракатҳои якҷояи судшаванда ва шахсони дигар, ки нисбати онҳо пешбурди парванда бо дастрасии сархатҳои 3,4,7 қисми 1-и моддаи 27 ва моддаҳои 31, 32-и КМҔ қатъ шудааст, расонида шуда бошад суд, судя ба зиммаи судшаванда ӯҳдадории барқарор кардани заари молумулкиро дар ҳаҷми пурра voguzoшta, ба маҳкумшуда нисбати шахсоне, ки парванда дар ҳаққи онҳо қатъ карда шудааст ҳуқуқи пешниҳоди даъвои мутақобилаи (регрессӣ)-ро оиди рӯёнидани заар фаҳмонида медиҳад.

Ҳамзамон, агар заари молумулкӣ аз тарафи судшаванда якҷоя бо дигар шахс расонида шуда бошад, ки нисбати охирин маводи парванда ба пешбурди алоҳида чудо шудааст, суд, судя пардоҳти пурраи заари расонидашударо танҳо ба ӯҳдаи судшаванда voguzor менамояд. Ҳангоми баровардани ҳукми айборкунӣ нисбати шахсе, ки маводи парванда ба пешбурди алоҳида чудо шуда буд, суд, судя ҳуқуқ дорад товони заари расонидаро аз ӯ ва шахси пештар маҳкумшуда рӯёнад.

9. Ҷавобгарии муштаракро оид ба пардоҳти заар шахсоне, ки бо ҳаракатҳои ҷиноятии якҷоя расонидаанд, ба ӯҳда доранд. Дар ин маврид суд, судяҳо бояд ҳолатҳои зеринро ба инобат гиранд:

-ҳангоми содир кардани ҷиноят аз ҷониби якчанд шахсон, онҳо ҷавобгарии муштаракро барои расонидани заар аз рӯи

ҳамаи лаҳзаҳои чиноят ба ӯҳда доранд, агар иштироки якҷояи гунаҳгоронаи онҳо муайян карда шавад;

-чавобгарии моддии муштарак ба шахсоне, ки гарчанде бо як парванд, vale ҳар яки онҳо барои содир намудани чинояти алоҳида, ки мақсади ягона надоштанд, маҳкум шуда бошанд voguzoшta намешавад. Инчунин, ба шахсоне, ки яке аз онҳо барои содир намудани чинояти гаразнок масалан, тасарруф, дигаре барои хунукназарӣ, гарчанде ҳаракати охирон ба тариқи объективӣ барои содир кардани чинояти якум мусоидат карда бошад ҳам, чавобгарии моддии муштарак voguzoшta намешавад;

-дар ҳолати расонидани зарап ба корхона, муассиса, ташкилот бо гуноҳи якчанд коргарон ё коргар ва дигар шахсоне, ки дар муносибати меҳнатӣ бо онҳо қарор надоранд, суд, судя ҳуқуқ дорад ба зиммаи судшавандаҳо чавобгарии муштаракро voguzorad, агар муайян гардад, ки зарап бо ҳаракати якҷояи қасданаи онҳо расонида шудааст;

- шахси воқеӣ ва шахси ҳуқуқие, ки тибқи қонун барои зарари аз чиноят расида масъулияти молӣ доранд, барои кирдори маҳкумшуда зарари молумулкиро на ба тариқи муштарак, балки бо тартиби ҳиссагӣ пардоҳт мекунанд.

Ба суд, судяҳо тавзехот дода шавад, ки гарчанде зарап бо ҳаракатҳои якҷоя расонида шуда бошад ҳам суд, судя ҳуқуқ дорад судшавандаҳоро ӯҳдадор намоянд, ки зарапро на бо тартиби муштарак, балки бо тартиби ҳиссагӣ пардоҳт намоянд, агар тартиби пардоҳткунӣ ба манфиати даъвогар бошаду рӯёниши зарапро таъмин карда тавонад.

Суд дар бораи rӯёнидани зарап, ки аз ҷониби якчанд шахс расонида шудааст қарор қабул карда, бояд дар қисми хulosavii ҳукм ба қадоме аз судшавандаҳо чавобгарии муштарак ва ба қадоме аз онҳо чавобгарии ҳиссагӣ, маблағи зарап дар қадом ҳаҷм ва ба фоидаи кӣ ситонида мешавад, дарҷ намояд.

10. Суд, судяҳо бояд дарназар дошта бошанд, ки ҳангоми ҳалли масъалаи rӯёнидани зарари молумулкӣ бо чиноятаҳое, ки шахс онҳоро ҳангоми идора кардани воситаҳои нақлиёте, ки ба ташкилоти давлатӣ ва ё ҷамъиятий тааллук доранд (манбаи ба атрофиён ҳатари калон дошта) содир карда бошанд, зарар аз ҳисоби ташкилотҳо rӯёнида мешавад. Ҳамзамон, суд, судяҳо ба чавобгар мефаҳмонанд, ки ҳуқуқ дорад нисбати шахси

гунаҳгор мутобиқи талаботи моддаи 1096-и КГ бо даъвои мутақобила (регрессӣ) бо тартиби мурофиаи гражданий ба суд муроҷиат намояд.

11. Ҷавобгарии пурраи моддии кормандон барои зараре, ки бо роҳи барқасдана расонидани зиён дар натиҷаи амали чинояткоронаи корманд ба корхонаҳо, муассисаю ташкилот расонидаанд ва онҳо дар муносибатҳои меҳнатӣ қарор доранд, мутобиқи Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар қонунҳо ҷуброн карда мешавад.

12. Ҳангоми баррасӣ бо тартиби мурофиаи гражданий, даъвое, ки аз парвандаи чиноятӣ бармеояд, суд бо назардошти далелҳои дар парвандаи чиноятӣ мавҷудбуда, инчунин далелҳои иловагии аз ҷониби тарафҳо пешниҳодшуда ва ҷамъовардашуда маблағи зарари ситонидашавандаро муайян мекунад.

13. Суд, судя ҳангоми қабули қарор аз рӯи даъвои гражданий дар парвандаи чиноятӣ бояд муқаррароте, ки аз моддаи 133-и КМҶ бармеояд, риоя намояд.

Тибқи талаботи моддаи 335-и КМҶ суд, судя дар хонаи машваратӣ ҳангоми баровардани ҳукм бояд масъалаҳои қобили қонеъгардонӣ будан ё набудани даъвои гражданий, ба манфиати кӣ арз шудани даъво, агар даъвои гражданий арз нашуда бошад, ситонидан ё наситонидани товони зарари молумулкӣ, инчунин минбаъд чӣ чора андешиданро бо молу мулке, ки барои таъмини даъвои гражданий ё эҳтимоли мусодира таҳти ҳабс қарор дода шудааст, ҳал намояд.

Ҳамзамон, бояд дарназар дошт, ки тибқи талаботи қисми 3 моддаи 64-и Кодекси мурофиавии гражданий Ҷумҳурии Тоҷикистон (минбаъд КМГ) ҳукми эътибори қонунӣ пайдокардаи суд оид ба парвандаи чиноятӣ барои суди баррасиунандаи парванда оид ба оқибатҳои гражданию ҳуқуқии амали шахсе, ки нисбати ӯ ҳукми судӣ дар хусуси оё чунин амалҳо ҷой доштанд ва ё онҳоро ҳамин шахс содир намудааст, бароварда шудааст, ҳатмӣ мебошад.

Ҳангоми ҳал кардани даъвои гражданий суд, судя дар қисми баёни асосноккунии ҳукм, далелҳое, ки хулосаи суд оид ба ин ҳолатҳо асос ёфтаанд, зарар бо қадом ҳаракат ва ё беҳаракатӣ расонида шуда, он бо қадом далелҳо исбот мегардад, дар бораи пурра ё қисман қонеъгардонии даъво ва ё рад кардани он, андозаи зарари бо чиноят расонидашуда, инчунин ҳисоби

ҳаҷми зарари молумулкӣ ва қонуне, ки суд ба роҳбарӣ гирифтааст, бояд дарҷ намояд.

Агар ҳангоми баррасии даъвои гражданӣ дар мурофиаи чиноятӣ доир ба даъво қарор қабул гардида ё баррасии парванда бинобар даст кашидани даъвогар аз даъво ё тасдиқи созиши оштии тарафҳо қатъ шуда бошад, он гоҳ судя тибқи талаботи банди З қисми 1 моддаи 137-и КМГ қабули аризай даъвогиро вобаста ба баҳси байни ҳамин тарафҳо, дар ҳамон мавзӯъ, тибқи ҳамон асосҳо рад менамояд.

Агар суд, судяҳо муайян намоянд, ки моликияти якҷояи зану шавҳар аз ҳисоби маблағҳои бо роҳи чиноят бадастовардашуда харидорӣ шудаанд, дар ин бора далелҳои мушаххас оварда, онҳоро бояд дар ҳукм нишон диханд, то ин ки ба ин гуна молу мулк рӯёниш нигаронида шавад.

Мутобики қисми З моддаи 46-и Кодекси оилаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, агар бо ҳукми суд муқаррар гардад, ки молу мулки дар моликияти муштараки зану шавҳар қарордошта аз маблағи бо роҳи чиноят бадастовардашудаи зан ё шавҳар харида шудааст, маблағ мутаносибан аз молу мулки умумии зану шавҳар ё аз як қисми он ситонида мешавад.

14. Ҳангоми бо тартиби кассатсионӣ ва ё назоратӣ баррасӣ намудани парванда, суд ҳукуқ дорад дар ҳукм оиди рӯёнидани зарари молумулкӣ тағиирот ворид намояд, ба шарте, ки ҳаҷми он ба бандубости чиноят таъсир расонида, вазъи маҳкумшударо бадтар насозад, агар бо парванда ҷамъ овардани далелҳои иловагӣ ва санчиши онҳо зарурат надошта, ҳолатҳои парванда дар қисми рӯёнидани зарар аз тарафи суди марҳилаи якум пурра ва дуруст муайян гардида, вале дар вакти қабули меъёрҳои моддӣ саҳв шуда бошад.

Дар ҳолате, ки тағиир додани андозаи зарари молумулкӣ ба банду бости кирдори чиноятӣ ва ё ҳаҷми айби эълоншуда таъсир расонида, вазъи маҳкумшударо бадтар намояд ва агар бо ин асосҳо эътирози прокурор ва ё шикояти ҷабрдида пешниҳод шуда бошад, он гоҳ ҳукми суд бекор, парванда барои баррасии нав ирсол карда мешавад.

15. Дар ҳолати бекор кардани ҳукм ва ба баррасии нав ирсол намудани парванда нисбати шахс (шахсон)-е, ки бо маҳкумшудагони дигар ҷавобгарии муштараки молумулкӣ доранд, ҳамаи маблағи зарари рӯёнидашаванда ба зиммаи

маҳкумшудагоне, ки ҳукм нисбати онҳо бекор карда нашудааст, voguzor карда мешавад.

Зимни баррасии нави парванда, ки ҳукми айборкунӣ бароварда мешавад, мумкин аст ба судшаванд ӯҳдадории ҷуброни товони зарари молумулкӣ бо тартиби муштарак бо шахсоне, ки қаблан барои ин чиноят маҳкум шуда буданд voguzoшта шавад.

16. Дар сурати аз ҷониби суд қонеъ гардонидани даъвои граждани ҳукм, инчунин таъинот дар бораи татбиқи чораи маҷбурии дорои хусусияти тиббӣ дар қисми даъвои граждани бо тартиби пешбининамудаи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи истеҳсолоти иҷро» амалӣ карда мешавад.

17. Агар маҳкумшуда ӯҳдадор карда шуда бошад, ки зарари расонидаашро талофӣ намояд ва инчунин нисбати ӯ мусодираи молу мулк таъин гардида бошад, дар навбати аввал рӯёнидани зарар аз ҳисоби молу мулки мусодирашудаи маҳкумшуда ба фоидаи ҷабрдида нигаронида мешавад.

18. Мутобиқи талаботи қисмҳои 2 ва 3 моддаи 35-и КМҶ, агар ҳангоми баррасии судии парвандаи чинояти Ҷиёя накардани ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрванд, инчунин Ҷиёя накардани муқаррароти қонун, ки зимни пешбурди таҳқиқ, тафтиши пешакӣ, баррасии судӣ ошкор карда мешаванд, суд, судя ҳуқуқ доранд нисбат ба онҳое, ки ба камбудӣ роҳ додаанд, таъиноти (қарори) хусусӣ бароранд.

Суд, судя ҳуқуқ доранд дар дигар ҳолатҳо низ таъиноти (қарори) хусусӣ бароранд.

19. Бо қабули қарори мазкур қарори Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти №2 аз 4 июля соли 1988 «Дар бораи аз ҷониби судҳои РСС Тоҷикистон татбиқ намудани қонунгузорӣ оид ба баъзе масъалаҳо дар бораи рӯёнидани зарари моддӣ» аз эътибор соқит дониста шавад.

Раиси Пленум
Раиси Суди Олии
Ҷумҳурии Тоҷикистон
Абдуллоев Н.

Котиби Пленум
судяи Суди Олии

Ҷумҳурии Тоҷикистон
M.

Сайдов